

PASSIO

VI RÁGVASÁRNAPJÁN

ÉS

NAGY PÉNTEKEN

Mondandó.

A
Mi
Urunk
Jézus Krisztus,
KINSZENVEDÉ.

Szent János^{se.} és Mátthé = =
Evangelisták szerint.

CHORUS.

KEZDŐDIK, AMI URUNK JÉZUS
KRISZTUS KINSZENVEDÉSE, *
SZ: MÁTHÉ ¶ SZ: JÁNOS ¶ EVAN-
GELISTA SZERÉNT. ¶¶¶

Evan. És lön: mikor elvégerte volna Jé-
zus mind a beszédeket, monda tanítvány-
inak: Jézus. Tudjátok, hogy két nap
mulva husvét lesz, és az Emberfia
elárultatik, hogy megfessitessék. Evan.
Ugyan akkor, egybgyüleének a papiféjedel-
mek, és a népnek vénei, a főpapnak
kinek Kaiás vala neve, pitvarában,
Es tanácsot tartának: miképen, kelle-
ne Jézust ravassággal megfogni, és meg-

ölni? Mondának pedig: Chorus Nem ex ün
neprapuhoggy ne talán támadás netörtén-
jék a neje kísért. Evan Midőn pedig Jézus
Bethaniában mutatna a poklos Simon
házában. Járda hozzá egy asszony, kinél a
lapastrom, szelencében drága kenet va-
la, és kiönté azt fejére, míg az asztalnál ül-
ne. Látván pedig ext a tanítványok bossz-
kodának mondván. Chorus Mire való e vesz
tegetés? Mert lehetett volna, ext naggyáron
eladni, és a szegényekre fordítani.
Evangelista Ext észre vevén Jézus
monda nekik: Jézus Mit háborgat-
játok ex asszonyt, holott jó vele,
kedetett, vitt vegbe raftam. Mert
szegények mindenkor lesznek
veleték, de in nem mindenkor
lesznek veleték. E pedig ki-

kiöntvén exen kenetet testemre, azt
temetésemre intéte. Bixony mondón
nektek: valahol hirdettetni fog ez Evangeli-
gium az egész földön, ennek csele-
kedete is beszéltetni fog, az ő emlék-
ezetére. Evangelista. Akkor Amene egy
a tizenkettő közzül, ki Iskariotes Judas
nak mondatik, a papi fejedelmekhez,
és monda nekik: Judas. Mit akartok
nekem adni, és én őt keretek,
be adom? Evangelista. Azok pedig
határozának neki harmincz ezüst-
pénzt. És attól fogva alkalmatos,
sárgot keres vala, hogy őt elárulná.
A kovásztalanok első napján pedig
járulának Jezushoz tanítványai
mondván. Chorus. Hol akarsz
hogy számbadra elkeressük a
hísvétet?

Evangelista. Jézus pedig felele. Jézus.
Menjetekek be a városba amax em,
berhez, és így szóljatok neki; a' Mes,
ter ikeni: ax én üdöm közelit, na,
lad tartom tanítványimmal a'
a husvétet. Evangelista. És úgy
cselkedének a tanítványok, a'
mint meghagyá nekik Jézus, és
elkészték a husvétet.

Estve lévén pedig letelpedék
tizenkettő tanítványival, és mi,
dön ennének monda. Jézus

Prizonny mondom nektek, ti
közületek egy elárul engem.

Evangelista. És felette meg-szó,
morodván, kezdék egyenkint
kérdezni: Chorus. Valjon én vagyoké

az Uram? Evangelista. "pedig
felelvén monda. Jézus. "Aki ve-
lem kezét a teillba mártja az
árul el engem. Az Embertnek
fia ugyan elnegyen a mint
írva vagyon felüle: de jajának
az embernek, aki által az Embér
fia elárultatik; szerencsése lett
volna, ha nem született volna.

Evangelista. Felelvén pedig Judás,
a ki elárulá' őt, monda. Judás.

Valljon én vagyok-e? Szabbi. Evon. Fe.

lele néki

Jézus. Fe monda. Evangelista.

Midőn ők még ennének, vev'e Jé-
zus a kenyeret, és megáldá' és
megtöri, és nyújtá' tanítványi-
nak, és monda. Jézus. Vegyéték
és egyétek ex az én testem.

Evangelista. És vevén a pohá-
rát kálitkat adá és nyújtá ne-
kik mondván: Ízusz. Vegyéték
és igyátok ebből minnyájan,
mert ez az én vérem, az új szá-
vetségi, mely sokakért, kiontatik
a bűnök bocsánatjára. Mondom
pedig néktek, nem iszom most,
antolfogva é szőlő terméséből
azon napig, a mikor amax újat
iszom veletek az én Atyámnak
országában. Evangelista. És a
dicsőítés énekét elvégzven kime-
nének az olajfák hegyére, akkor
monda nekik Ízusz. Ízusz. Si-
minnyájan megtotránkoztok én
bennem ez éjjel. Mert írva

vagyon: megverem a pásztor, és
eloflanak a nyájnak juhai. mi-
nekutánna pedig feltámadok meg,
előzlek titeket Galileában. Evangel.

Felelven Péter monda neki: Péter.

Ha mimyájan megbotránkoznak
is benned, én soha meg nem
botránkozom. Evangelista. Monda

neki Jézus: Jézus. Péter, mon-
dom neked, hogy ez éjjel mirek-
előtte a kakas szóljon, háromszor
tagadatsz meg engem. Evangelista.

Felele Péter: Péter. Ha meg kell hal-
nom is veled, meg nem tagadlak
téged. Evangelista. Hasonlóképen
szólának mind a többi tanítványok
is. Alattal elérkezék Jézus velük
Gethsemáne nevű méréi lak,

lakhelyre, és monda tanítványainak: Jézus. Uljetekevitt, megamoda megyek és imádkozom.
Evangelista. És maga mellévévén Pétert, és Kébédusnak két fiát keresztorú lenni, és felette rettegri akkor monda neki: Jézus. Szomorú ax én selkern mind hatátig vakozatokitt, és ébren legyetek velem együtt.
Evangelista. És egykevesé előbb menvén orszájarabotula imádkozván és mondván Jézus. Atyám! ha lehetséges, menjék elé pohár tölem; mindazonáltal, nem a mint én akozom, hanem a mint Te úgy légyen.
Evangelista. És jöve tanítványaihoz, és aluva találta őket, és monda Péternek: Jézus. Jéhát egy orszáig sem

tudtok é' virasztani velem? Vi,
gyáratok, és imádkoztatok, hogy
késértetbe ne essetek. A Lélek ugyan
kés, de a test erőtlen. Evangelista. Is,
mít másodszor el mène, és imádko,
zék mondván: Jesus. Mydm. ha
el nem muthatik é' pöhár úgy
hogy azt meg ne igyam, legyen
a Te akaratod. Evangelista. Vissza
térven ismét aluva találá' őket,
ismét el mène, és imádkozék, har
madszor, és ugyan azon azon igé,
ket mondván. Ex után jövetá,
nitóányihoz, és monda nekik. Jesus
Aludhattok immár és nyugodhat,
tok, ime elközelgetett az óra, mely
ben az Ember Fia, a bünösök herébe

adatik. Feljöttök fel, menjünk el, ime
közelít, a' ki engem elárul. Evangelista
Mig ezeket mondandó, ime Judas egy
a tizenkettő közül megjelenik, és vele
sok sereg, kardokkal, és dorongokkal,
küldetvén a' papifejedelmektől, és
a' néjmekevéneitől: A' ki pedig elárul,
ta' őt jelt adó mondván: Judas. A'
kit megcsokolok, ő az fogjátok őtet.
Evangelista. És tisztent Péterhez
közelítvén monda: Judas. Üdvöz,
legy' szűbbi! Evangelista. És megcsók
olá' őtet, és monda neki Péter. Jésus.
Szaratom mire jöttél? Evangelista.
Akkor jövének hozzá, és kezéiket Je-
susra veték, és megragadák őtet.
És ime! egy azok közül, kik

Jézussal vallások, kinyújtván
kezét kivonta kardját, s meg csap,
ván a főpapnak szolgáját el vágá
annak fület, akkor mondta neki Jé-
sus Jézus. Fordítsd vissza kardodat
hüvelyébe; mert, valakik fegyvert
cámtanak, fegyver által vesznek el.
Avagy véled é: hogy nem térhetem
Atyámat, és ő több mint tizenkét
sereg Angyalát fogna mellem állita-
ni? De miképpen teljesedniének
te az irások, melyek szerint ex-
eknek szükséges történniük:
Evangelista. Ugyan azon órában mon-
da Jézus a Seregeknek: Jézus.
Mint egy gonosztevő ellen jöttetek
ki, kardokkal, és dorongokkal, hogy

hogy megfogjatek engem; naponként
nátatek ülék, és meg nem fogjatek
engem. Evangelista. E pedig midőn
lön, hogy betelyesednének, a Propheeták
írásai. Akkoron minden tanítvány
ai oda hagyván őtet elfutának. Ők
pedig megfogván Ixust, vezették ő-
tet Kajás főpaphoz, kinél az irás
tudók, és vének egybegyülekezve va-
lának. Péter pedig távol követve,
la őtet, egészen a főpapnak pit-
varáig. És oda bemenven üt va-
la a szolgákkal, hogy látná vég-
ét. A papi fejedelmek pedig: és az
egész főtanács, harnis tanúbizony-
ságot keresének, Ixus ellen: hogy
őt halálra ítélhessék. És nem

nem találának, noha sok hamis
tanúk állottanak volna elő. Utól,
jára pedig jelenének két hamis
tanúk kik mondának: Chorus.
Ex monda' elonthatom az Isten
templomát, és harmadnap mul
va felelithetem azt. Evangelista. És
felkelvén a főpap mondaneki: Főpap
Semmit nem felelsz e' azokra a miket
ezek ellened bizonyítanak? Evangel.
Jézus pedig halgat vala Ismét szólta
őtet a főpap: Főpap. Kérnyserintlek
téged az élő Istenre, hogy megmond
jad nekünk: valjon te vagy e' ama
Krisztus az Istennek Fia? Evangelista
Felele neki Jézus: Jézus. Te mondad,
mindazáltal pedig mondom néktek:

ennekutánna látni fogjátok az Ember
Fiat, ülni az Istén hatalmasságának
jobbja felül, és eljinni az Égnek felhőiben.
Evangelista. Akkor ketté szaggatá a fő,
pap kintösét mondván: Sépap. Három
kodik, miszükségünk vagyon megtanuk
ca? ime, most hallátok a háromlast,
mi tetszik nektek? Evangelista. Ők pe
dig felelvén mondanak. Chorus. Mel
lőre halálra. Evangelista. Akkor orozá
jára pökdösének, és öklökkel nyakon
csapdosák őket, mások pedig tenyerük
el arczon verik, mondván: Chorus. Fa
lald ki Krisztus. Pier. Ute meg
teged? Evangelista. Péter pedig kívül a
pitvarban ülvala, és jöve hozzá egy szol
gáló d'angha mondván: Selgáló. Feris

a° galileai Jézussal való. Evangelista.
Ő pedig tagadá mindenek hallattára
mondván. Péter. Nem tudom mit
mondasz. Evangelista Midőn pedig ő
kimenne az ajtón, más szolgálo tány
ka látá megötet, és monda azoknak
kik ott valának: szolgálo. Ez is a
názaréti Jézussal való. Evangelista.
Ez ismét tagadá esküvéseit, hogy nem
ismeri: azon embert. És egy kevés
vártatva közelitének hozzá, kik kö-
zül álnak vala, és szólíták Pétert.
Chorus Bizonyára te is azok közül
vagy mert szólásod is kijelent te-
ged. Evangelista. Akkor kezdé át
hozódni, és esküdni: hogy soha nem
ismerte azon embert. És minjárt

megszólata a kakas. És megemlé,
kezék Peter. a Pizius igéjéről mellyet
mondot vata: Minekelötte a kakas
sötölon haromszor tagadta meg engem
és kimenvein keservessen síra! És
megvirradván minnyoijan megegyez,
inek a papi fejedelmek, és néznek
vénei Pizius ellen azon végzésben
hogy ötet halálra íteltetnék. És kötvé
vivék ötet, és által adák Pontius Pi-
latus fötisztnek. Akkoron látván
Judas, ki ötet elárula, hogy halálra
kärhoztatott volna; megbánván
cselkedetét, vissza vivé a harmincz
ezüst pénzt, a papifejedelmeknek,
és véneknek, mondván. Judas. Vét
kiztem el arulván az igaz vért Evangelium

ők pedig mondának: Chorus. Mit
gondolunk mi akkor te lássad.

Evangelista. Es elszórván a Tem-
plomban az ezüstpénzeket, és eldoi-
vozék; és elmenvén felakasztá ma-
gát. A papi fejedelmek pedig fel-
szedvén az ezüst pénzeket monda-
nak: Chorus nem szabad azokat

a Templom pénztárába tenni,
mivel vér árá. Evangelista. Tanács

ot tartván pedig megvevék azokat a
Faxehas mezéjét, a jövevények teme-
tésére. Azért hivátek azon mező: há-
keldámanak, azaz vér-mezéjének mind
e mai napig. Akkor beteljesedék, a mi
megmondott Jeremiás prophéta által
ezen igékkel: Es elvevék a harmincz
pénzeket a megbecsülttnek árrát,

kit megbecsülve vettek meg az Ixra'
elfiaitól. És adák azokat a farizeus
mexejéért, a mint az lle rendeté
nékem. Jézus pedig a fő'tiszt előtt
állóan kérdésteték a fő'tisztül: Fő'
tiszt. Te vagy é a Zsidók királya?
Evangelista. Mondá neki Jézus. Jé'
sus. Te mondod. Evangelista. És
midőn vádoltatnék a Papifejedet
mektül, és vénektül, semmit nem
felele, akkor monda neki Pilát
us: Pilátus. Nem hallod é: mennyit
vallanak ellened? Evangelista.
És nem felele neki egyszeravára is
ügy: hogy felette csodálkozának a fő'
tiszt. Az ünnepen pedig szokott
vala a fő'tiszt, a foglyok közül

együtt, kit a nép választá,
na, szabadon bocsájtani. Vala
pedig akkor egy híres foglya, ki
nevezteték Szarabásnak. mi,
kor azért egybe gyűltek volna
monda Pilátus. Pilátus. Kit
akartok, hogy elbocsássa nek,
tek: Szarabást é, avagy Jézust,
ki Krisztusnak mondatik. Mert
tudja vala, hogy irigységűt adták
volna őtet kerébe. Midőn az ítélő szék
ben ülne, küldte hozzá felesége isen,
vén: Casimyr. Ne avasd magadatan,
max igaznak ügyébe; mert sokat szen,
vedtem ma álomban ... miatt.
Evangelista. A papi fejedelmek pe,
dig és vének rábeszéltek a népet: hogy

Marabbaist kérnek ki, Jézust ne,
dig elvették. Szólván pedig a
főtiszt monda nekik: Főtiszt. Mit
akartok, hogy néktek a kettő kö-
zül elbocsássak? Evangelista. Ők
pedig felelének. Chorus. Marabbaist.
Evan. Monda neki Pilátus: Pilót.
Fehát mit esetedjem Jézussal, ki
Krisztusnak mondottik? Evan. Mon-
dának minyájan. Chorus. Fessites
sék meg. Evan. Monda neki a fő-
tisz. Főtiszt. Fehát mi gonoszt esele-
kedett? Evan. De azok annál inkább
kiáltának mondván: Chorus. Fessit-
essék fel. Evang. Szólván pedig Pi-
látus hogy semmit sem használna,
hanem még nagyobb háborodás
támadna, vizet vevén megmosá-

kezét a nép előtt mondván: Sőtiszt.
Ártatlan vagyok ex igaznak véretől
ti lássátok. Evangel. És fellevén az
egész nép monda: Chorus. Az ő vére
mizajtunké is a mi földünkön. Evangel.
Akkor elbocsátá nekik Szarabást,
Jézust pedig minekutána megos-
toroztatott volna, kezeikbe adá
hogy felfeszítenék. Akkor a Sőtiszt,
nek vitézei, elvívén Jézust a tanács
háza, egybe gyűjték hozzá az egész
csoporthot. És levethetvén őtet
veres karmazsin-színű ruhát
adának reá; És tövisből koszorút
fonyván azt fejiretevék, és nádat
adának kezébe, és térdet hajtván
előtte csúfolják vala őtet mondván:

Chorus

Chorus. Üdvözlégy Krisztus Királya.

Evangelista. És rajrókdösven ve-
vék a nádát, és arval fejét üték
vala. És minekutánna, megszűbolák
ötet, kivethették a veres köntös-
ből, és felöltötték tulajdon ruhái-
iba, és kivették ötöt, hogy felfessit-
tetnék. [Kiindulván pedig találá-
nak egy Simon nevű Csireneimbet,
est kinyitették hogy utánna hozza-
ná keresztjét. És elérkezének ama
helyre, mely Golgotának, azaz, agy
koponyának helye. És adának neki
innia epével egyelített bort, de meg
ítélvén azt nem akará inni. Mi-
nekutána pedig felfessíték ötöt el-
oszták ruháit, kockát vetvén, hogy
bételyesednek, ami megmondott,

a propheta által: Ex igékkel: Eloszták
magoknak ruháimat, és az én köntösöm-
re köcskát vetének, és le ülven örzik
valaötet. És feje felett felterék ruggének
okát irva. Ex a Jézus el hisi-
dok Hircilyd. Jakkor felfeszte,
tének véle két gonosztívök, egyik
jobbrol, másikbalrol. Az ott el,
menök pedig háromofjök vala
ötet, hajtogatván fejököt és mond,
ván. Chorus. Vah ki az Isten tempe-
lomát elrontod és harmadnapra
felépited azt. szabadiasd meg magad
at ha Isten Fia vagy szájle a ker,
esztül. Evangelista. Hasonlóképen
a papifejedelmek is, az irástudók,
hal, és vínekkel együtt gúnyolodoa
mondának. Chorus. Egyebeken

segítet, magán nem tud segíteni,
ha Izráel Sírálja, szájon le, most
a keresztől, és hisziünk neki. Bi-
sott Istenbe, most ha akarja, szá-
badisra megöt, mivel hogy azt
mondotta, Isten Fia vagyok.

Evangelista. Ugyan azt hányák
szemébe, pedig a gonosztévők is, kik
vele felfesztettek vala. Hat órától
fogva, pedig setétség az egész föld.
on kiterjed óráig. És kilenc ó-
rafelé, kiálta Jézus nagy szóval
mondván. Jézus. Eli. Eli!

Himma szabaethorni?

Evang. az az: Jézus. En Istenem!
in Istenem! miért hagyta el
engem? Evang. nemely
ek pedig az ott ülők kizül est

hallván mondának: Chorus. Illyest
híjja ex. Evangelista. És mindjárt
oda futamodván egy közeilök, szi-
vacstot vevén, megtöltvén ecsettel,
és nádra súrván innia ad vala
neki. A többiek pedig mondának:

Chorus. Hagy lássuk, ha eljön
é Illyest, hogy megszabadítsa'ötet. x

Evangelista. Jézus pedig ismeg
nagy szóval kiáltván, ki
bocsájtá Le l k é t. —

Evangelista. És ime a templom
szőnyege ketté' hárada felülől
aljáig, és a föld megindula, és
a kősziklák megrúdulának. És
a koporsók megnyílnának, és
sok szenteknek testeik, mellyek
elaludtanak vala, feltámadának.

És felkelvén sírboltjaikból az öfelm
tárnadárának utána jövének a
szent városba, és megjelenének
sokaknak. A százados pedig és a
vele lévők örixvén. Pérust, midőn
látják a földindulást és azokat
a mellyek történnének, igen meg
remlének mondván. Chorus. Pi
szony Pesten Fia vala ez. Evangelis.
Valának pedig ott sok aprony szemel
lyek is messziről, néxvén kik kö
vetik vala Pérust Galileából szol
gálván neki. Kik között vala Mária
Magdolna, és Mária Jakabnak és
Péternek anyja, és a Képedeusfi
ának anyja. Alkonyodván pe
dig, jöve egy Arimáteából való,

Jézus nevü gazdag ember, ki ma-
ga is Jézusnak tanítványa va-
la. És el méné Pilátushoz és
elkeré Jézus testét. Akkor Pi-
látus parancsolá általadatni
a testet; És elvévén a testet, Jézus
bétakará azt tiszta gyolcsba,
És helyhezé azt kösziklaba, ki-
vágott új sírboltjába. És nagy
követ hengerítvén, a sírboltnak
ajtajához és elméné. Valának
pedig ott Magdolnai Mária, és
a másik Mária, a sírboltnak
ellenében ülven.

30

NAGY PÉNTEKEN:

Chorus.

Kérdődik a mi Urunk. s. a. t.

úgy mint az elején:

Evangelista Ezeknek elmondái,
sok után kiméne Jézus a Cedron
patakán túl; hol egy kert vala: mel-
lybe kiméne ő is tanítványai. Judja
vala pedig Judás is, a ki elárulta őn-
tet, a helyt: mivel Jézus gyakorta o-
da gyűl vala tanítványaival. Judás
azért egy sereg katonát magamelle-
vévén, a papi fejedelmektől, és a Fári-
zeusoktól is szolgákat nyervén oda
jöve lempásokkal, szövetnekekkel,
és fegyverekkel felkészülve. Jézus tud-
ván mindeneiket, mellyek rája

követhetendők valának, elejökbe
 mine szólván öhet, Azok kerestek
Evan. Felelének neki: Chorus. A Na
xáreti Jézust. Evan. Mondai neki
Jézus: Jím. En vagyok. Evang. Jús
 tént hátra állának, és leesének
 a földre. Ismét tehát kérdi öhet.
Jézus. Mit kerestek? Evan. Azok
 pedig felelének mondván: Chorus.
A. Naxáreti Jézust. Evan. Felele Jézus
Jézus. Ma' mondám néktek hogy;
 én vagyok, ha azért engem keres,
 tek eresztek el ezeket. Evang. Hogy
 beteljesednie ama beszéd, mellyett
 mondott: a kiket nekem adát, nem
 veszték el azok közül egyett is.
 Simon Péternek pedig kardjale,
 vön kibúra' azt, és hozzá esapván

a főpapnak szolgájahoz elvágá-
nak jobb fülét. A szolgának neve
vala Malikus. Mondá' azért Sexus
Péternek: Sexus Boesásd hiivel
lyébe kardodat; avagy nem kellé
meg innom a pohárt, melyett
az Atyám nyújt nékem. Evan.
A sereg tehát es a hadnagy, es a
Lsidók szolgái, megfogák Sexus
es megkötözik ötét. Es vivék őt
először Annáshoz, mert ipa va-
la Kaiásnak, ki azon esztendő-
ben főpap vala. Kaiás pedig az
vala, a ki tanácsola' a Lsidóknak,
hogy hasznosb egy embernek meg-
halnia a népért. Hóveti vala pe-
dig Sexus Simon Péter, es még
egy másik tanítvány. Ama tá-

tanítvány pedig ismeretes vala a
főpap elöt, és Jézussal együtt bémé,
ne a főpapnak pitvarába. De Péter
kivüt áll vala az ajtó mellett. Kime,
ne tehát ama másik tanítvány,
kit ismert a főpap és scola az aj,
ton aló Szányzónak, és bevezeté Pé,
tert; monda azért az ajton álló de,
ányzó Péternek: Szányzó. Nem de te
is ezen embernek tanítványai ki,
sül vagy é? Evang. Monda az Péter.
Nem vagyok. Evang. Kívül állnak
pedig ott a szolgák, és poroszlok sze,
net rakosgatván, mert hideg vala, és
fütöznek vala; kikkel ott álla Péter
is melegítvén magát. A főpap tehát
meg kérde Jézust, az ő tanítványai

és tudományja felül; Felele neki Jézus.
Jézus En nyitván szólék a Világnak, én
 mindenkor taníték a Sinagógákban, és
 a templomban, a hová mindennüinen
 gyülekeznek a zsidók; és nyitve
 nem szólék semmit. Mit kéredez engem?
 Kéredez azokat a kik hallák, miket
 szólék nekik; ime ezek tudják: miket
 mondottam leggen? Evang. Ezeket pe-
 dig midőn mondotta volna, egy az ott
 álló szolgák közül arcon csapá é-
 rust mondván. szolga. Igj felelő
 é a főpapnak? Evang. Felele neki
Jézus. Jézus. Ha hibáissan szólék
 bizonyítsd be a hibát; ha pedig
 helyessen, miért veresz engem?
Evang. Es küldé ötöt Annás meghötöz.

ve Haisás főpaphoz, Azonban
Simon Péter állván sütxikra
ta; Mondának azért neki:

Chorus. Valljon te is az ő tanítvány
ai közül vagy é? Evang. De ő tagadá

mondván: Péter. Nem vagyok. Evang.

Monda neki egy a főpapnak szol-
gái közül annak, kinek sülit el-
vágá Péter, rokona. Szolga. Nem

látalak é én téged ő véle a kert-
ben? Evang. Ismét tehát tagadá

Péter; és mingyárt szóla a trakas

Stozsák azért Péterst Haisástól
a törvényházba. Vála pedig reg-

gel. Azonban ők nem menének

bé a tanácsházba: hogy meg-

nefertöztetnének, hanem hogy

részvülhessenek a husvéti

35
étkékben. Himéne tehát Pilátus
és monda: Pilátus. Micsoda vádokat
vagyon ex ember ellen? Evang. Felel,
ének neki: Chorus. Héa nem vol,
na gonosztevő, x bizonnyára nem
adtuk volna őt néked kezébe. x

Evang. Monda azért néhik Pilátus:
Pilátus. Tehát vegyéték ti által
őt, és törvényetek szerént itél,
jétek meg őtet. Evang. Felelének
neki a Zsidók: Chorus. Nékünk
nem szabad x meg öletnünk sen,
kit. x Evang. Hogy Jézus beszéde bé,
telly esednek, melyet megjelenté: mi
némü halállal fogna kimulni.
Himéne azért ismét Pilátus a
tanácskázba, és szóltoan Jézust

kérde' ötet: Pilátus. Te vagy é a Zsi,
 dónak Királya? Evang. Felele
 neki Jézus: Jézus. Magadtól mon,
 dod é' ext, avagy egyebek mon,
 dah én felöllem ext tenéked: Evang
 Felele Pilátus: Pilátus. Valljon Zsi,
 do vagyok é' én? a te nemzeted é'
 a főpapok adának téged kezem,
 be; mit cselekedtél? Evang. Felele
 Jézus: Jézus. Az én országom nem
 é' világból való. Ha é' világból va,
 ló volna az én országom, az én
 szolgálaim bizonyára, harczol,
 nának mellettem, hogy a zsidók
 kezükbe ne adassam, most pe,
 dig az én országom nem in,
 nit való. Evang. Kérde azert ötet

Pilátus: Pilátus. Tehát csak ugyan
király vagy te? Evan. Felele Jézus
Jézus. Iól monddod hogy Király,
vagyok. És a végre születtem, és azon
okból jelenem meg e világon: hogy
bizonyosságot tegyek az igazságról,
minden ki az igazságot szereti,
hallgatja az én szavamat. Evang.
Monda neki Pilátus: Pilátus. Mi
az igazság? Evan. És ezt mondván
ismét kiméne a Zsidókhoz, és mon-
da nekik: Pilátus. En semmit sem
nem talállok ő benn; szókáistok pedig
nektek: hogy egy foglyot szabadon bo-
csássak nektek, a húsvéti ünnepék-
ben; akarjátok-e tehát: hogy el bo-
csássam nektek a Zsidók királyát?

Evang. Pilátának azért ismét mivén-
 jan mondván: Chorus. Nem ezt ha-
nem Szarabást. Evan. Szarabás
 pedig tolvajvala. Akkor tehát Pe-
 latus elgyván Jézust megostorozta,
 tá. A vitézek pedig tövisből koszorú-
 sonyván, fejére terék, és veres bürsö-
 ruhába felöltözteték őtet. És kigúnyol-
 ják mondván: Chorus. Üdvözlegy.
Uridók Hirdélya. Evan. Sárzuz csap-
 dosák őtet. Himine azért ismét
 Pilátus és monda nekik: Pilátus.
 Ime kivézetem néktek őtet hogy
 lássátok, hogy semmi halálra mé-
 tő bünt nem találók benne.
Evangelista. Himine azért Jézus
 a tövis koronát, és a veres bür-
 sony ruhát hordozván, és mon-

da' neki Pilátus: Pilátus. Imhol
 az ember. Evan. Midőn pedig lát-
 tak volna a papfejedelmek ötöt,
 és a szolgák, kiáltának vala,
 mondván: Chorus. Fesszisd megfe-
szsisd meg ötöt! Evan. Monda né-
 kik Pilátus: Pilátus. Vigyéték el
 ötöt ti, és fesszísétek meg: mert én
 nem találok benne bűnt. Evang.
 Felelének a Wsidók. Chorus. Nekünk
törvényünk vagyon és a mi törvény-
 ünk szerint meg kell. halnia
mivelhogy magát Istenfiának
mondá. Evang. Ungelista. Mikor
 azért Pilátus e beszédet hallá, meg-
 inkább megijede. És ismét bé-
 menvén a tanács házba s kér-

de Iesus: Pilatus Honnan való vagy te? Evang De Iesus nem adta neki feleletet. Mondta a „zeit Pilatus. Pilatus Nekem nem felelsz? nem tudod e: hogy hatalmam vagyon elbocsátásodra: és hatalmam van megfesszítésedre: Evang Felele Iesus: Iesus. Nem volna semmi hatalmad, ha neked onnan feljülrül nem adatott volna. Azokéért amaké a ki engem neked által adott, nagyobb bünye vagyon: Evang Attól fogva ügyekszik velle Pilatus elbocsátani ötöt. De a zsidók kiáltának mondván: Chorus Ha ezt elbocsájtod nem vagy

41
barátja a császárnak, mert
a ki magát Hiralynak len-
ni hirdeti, ellene mond a csá-
szárnak. Evangelista. Pilátus te,
hát halván e beszédet, kihozata
Jézust, és az ítélő székbe ille azon
a helyen, mely tarkakökirakás-
nak, szidőül pedig gabbatának
mondatik. Vala pedig a husvét-
nek készeletje, s mint egy hat-
éca, és monda a Isidóknak. Pilát
Imhol a ti Hiralytok. Evangel.
Azok pedig kiáltának vala. Chorus.
Vidd el, vidd el, feszies meg őtet!
Evang. Monda' nekik Pilátus
Pilátus. A ti hiralytokat feszí-
csem e meg? Evang. Felelének a

napi fejedelmek: Cherub Nincsen
 királyunk hanem csak esáská
runk. Evangelista Akkor tehát
 által adá nekik Jézust hogy meg
 feszítették. Által vevék azért
 Jézust és kiveték. Hi kereszt
 fáját magának hordozván
 kiméne azon helyre, mely
 egy koponya Zsidóit pedig
 golgota helyének mondatik,
 ahol megfeszíték ötet, és övéle
 kétfelül, más kettőt, közepén
 pedig Jézust. Fel irást is ké
 szíte Pilátus, és a kereszt
 nek tetejére függesztetéért.
 Vala pedig írva. A Náci
rethi Jézus, a Zsidók

Királyja. Exen felirást sa,
 han olvassák a zsidók közzül; mi-
 vel a hely, a hol megfeszítették
 Pérust, közel vala a városhoz.
 Vala pedig írva; Zsidóul, só-
 rögül, és római nyelven; de-
 ákul. Mondának tehát Pi-
 látusnak a zsidók főpapjai:
Cheruz. Nem kell vala írnod, zsidók
 királyá, hanem: hogy ő monda;
 én vagyok a zsidók királyá. Evang.

Felele Pilátus.

Pilátus. Mit irtam, irtam.
Evang. A vitések tovább, minek
 utánna, felfeszítették volna
 Pérust, elvevék ruháit, mel-
 lyeket négy részre osztának.

minderik vitáknak egy részt, kö-
 lössével együtt. Vála pedig a kö-
 tös varrás nélkül, felülről végig
 egészen egy szövé. Mondásuk
 azért egymásnak: Chorus. Nemo
tibjük et art, xhanem koczkát
versünk rája, xkié legyen?

Evang. Így teljesedének be' az i,
 edis ama szavai: Feloszták ruhá-
 imat, magok között, és köntös-
 ömre koczkát vetének. Azon
 vitések ugyan ezeket cselekedték.
 A Jézus keresztje mellett pedig al-
 lanak, az Ó'anya, és Anyjának
 rokona Maria Kleopás felesége,
 és Maria Magdolna, Jézus a,
 zert meglátván Anyját, és a mel,

mellette lévő tanítványt, kit sze-
ret vala; monda Anyjának: Jézus.

Asszony, ime a te fiad! Evangelista.

Után monda a tanítványnak:
Jézus. Ime a te anyád. Evangelista.

És az üdőtől fogva, hajlékába és gon-
viselésé alá vevén ötet a tanít-
vány. Után tudván Jézus: hogy

már egyebek mindenek, végrehaj-
tattak, hogy tökéletesen be-
telyesedniék az irás; monda:

Jézus. Szomjúhozom. Evangelista.

Vala pedig ott egy, ezettet teli
edény helyhez tetve. Után ott lév-
ők azért szívógombát megtölt-
vén ezettel, és azt ison szára-
ra szürvén, szájához nyujtják

Minekutánna tehát Jézus az
eczetet megízlelte volna monda:

Jézus. Beteljesedett. Evangél.

Es lehajtoán fejét, és kiadta
Selkét. Evangélista. Azsidók a,
ziet, hogy a keresztén, ne ma,
radnának a testek szombaton,
mivel a szombati előkészület
vala, és ama nagyszombathö,
vethezik vala. Megkérék Pilát,
ust: hogy megtöretnének azok,
nak száraik, és levétetnének;
Ejövénék tehát a vitérek, és a
vele együtt megfessitetteknek,
ugyan is, előbb az egyiknek
azután, a másikkak, meg
törik száraikat; De Jézus,

hoz közelitvén, midőn látták
 hogy már megholt, nem törék
 meg szarait. Hanem egy a vi-
 tézek közül nyársal megnyitá
 oldalát; melyből tegottan víz
 és víz folya ki. S a ki látá,
 bizonyodottön; kinek biz-
 onyságtétele igaz. És ő tudja
 hogy igazakat mond; hogy ti
 is azoknak hidjettek. Mert
 ezek is azért lönek; hogy bé-
 tellyesednék amax irás: Csor-
 tot meg ne ronszatok ő benne.
 Ismét pedig az irásban más
 helyen az mondatik: Meg lát-
 ják azt, kit szegestenek által..

